

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/124/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8710201693
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8710201693.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Zlady Simkovej v právnej veci žalobcu O. U., bytom I. XX, K. proti žalovaným: 1/ Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, 2/ Slovenský pozemkový fond, so sídlom Búdková 36, Bratislava, 3/ Obec Batizovce, so sídlom Štúrova 29, Batizovce, práv. zast. Mgr. Milošom Čičmancom, advokátom, AK so sídlom Rastislavova 3468/36, Poprad, 4/ Krajský stavebný úrad Prešov, so sídlom Námestie mieru 3, Prešov, 5/ Ing. B. O. - Geodetika, s miestom podnikania I. O. Z. XXX, IČO: 118 77 94, 6/ Daňový úrad Prešov, so sídlom Hviezdoslavova 7, Prešov o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 16.596,96 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 9C/28/2010-115 zo dňa 28.05.2012 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu 1.stupňa.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu v celom rozsahu zamietol. Vyslovil, že žiadnemu z účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa právne odôvodnil zákonom č. 58/1969 Zb., zákonom č. 514/2003 Z.z., ust. § 120 ods.1 a § 153 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.). Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods.1 O.s.p.

Súd prvého stupňa mal za to, že žalobca vo veci neunesol dôkazné bremeno. Jednak súdu nepreukázal v akom konaní, pred akým súdom a akým rozhodnutím mu bola spôsobená škoda, keď uvádzal, že táto mu mala vzniknúť porušením Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, klientelizmom a diskrimináciou žalobcu prokurátorom Okresnej prokuratúry Poprad JUDr. M. I. vo veciach vedených na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 11C/992/80 a sp. zn. 13C/1238/90 ako aj konaním samosudcov Okresného súdu Poprad, a to konkrétne JUDr. B. I., JUDr. M. C., JUDr. Z. A., JUDr. Z. J., JUDr. B. A. a JUDr. Y. J.. Zároveň žalobca uvádzal, že táto škoda mu mala vzniknúť nezákonným nie rozhodnutím ale nesprávnym postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 3S/32/2006, Krajského súdu v Košiciach, prípadne trestným konaním JUDr. M. O., advokáta a jeho manželky notárky Mgr. U. O..

Zároveň žalobca, a to aj napriek tomu, že ho na to súd najskôr písomne a neskôr po zrušení odmietnutia jeho podania aj ústne na pojednávaníach vyzýval, nekonkretizoval, ktorým konkrétnym rozhodnutím vo vyššie uvedených konaniach mu bola táto škoda spôsobená, naviac žalobca nepreukázal, aj keď ho

zaťažovalo dôkazné bremeno, že niektoré z rozhodnutí, ktorým mu mala byť spôsobená škoda bolo po právoplatnosti zrušené pre nezákonnosť.

Rovnako vychádzajúc z obsahu vyjadrení žalobcu tento si svoj nárok voči žalovaným v 2., 3., 4. a 5. rade podľa svojho vyjadrenia uplatnil titulom nezákonného vyvlastnenia bližšie nešpecifikovaných, a to ani vlastnícky ani parcelným číslom, pozemkov nachádzajúcich sa pod diaľničným úsekom D1 M. - B., kde však nijako súdu nešpecifikoval, ktoré pozemky boli takto nezákonne vyvlastnené, akým spôsobom resp. k porušeniu akých ustanovení právnych predpisov došlo pri tomto vyvlastňovacom konaní a aká škoda týmto údajným nezákonným postupom vznikla žalobcovi. Zároveň z podaní a ani z vyjadrení žalobcu nie je zrejme prečo majú žalovaní za takto uplatnenú škodu zodpovedať spoločne a nerozdielne.

Zhodne je tomu tak aj pri špecifikácii náhrady škody, ktorú žalobca súdu predložil ako rukou dopísanú do uznesenia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 19NcC/4/2011, v ktorom okrem iného svoju škodu uplatnenú voči obci K. a zrejme aj voči žalovaným v 2. a 4. rade odôvodňoval stratou časti parcely č. 1126, ktorá mala nastať v rámci konania Registra obnovenej evidencie pôdy, keď táto parcela mala byť odcudzená žalovanému v 3. rade a predaná pánovi K.. Zhodne s vyššie uvedenou konštatáciou možno posudzovať aj žalobcom uvádzané špekulatívne konanie zamestnancov Správy katastra Poprad, ktorí umožnili bývalému predsedovi Okresného súdu Poprad JUDr. Y. J. podľa žalobcu vedome, násilne a diskriminačne vyvlastniť súkromný pozemok ako aj vyjadrenie žalobcu ohľadom pochybenia predsedníčky senátu Krajského súdu v Prešove JUDr. J. A..

Pokiaľ žalobca túto škody spôsobenú nezákonným úradným postupom odvodzoval od správania splnomocneného žalovaného v 1. rade JUDr. B. O., ktorou mu mal tento spôsobiť traumu na pojednávaní dňa 26.01.2011, a to tým, že ako zástupca žalovaného v 1. rade neuznal ani čiastočne nárok žalobcu prípadne nerešpektoval jeho práva, v tejto súvislosti súd prvého stupňa konštatoval, že ani podľa vyššie uvedených špeciálnych zákonných ustanovení o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu resp. jeho nezákonným postupom a ani podľa všeobecných ustanovení zodpovednosti za škody upravených v §§ 420 a nasl. Občianskeho zákonníka žalobca nepreukázal vznik tejto škody, keď podľa týchto všeobecných ustanovení nijako nepreukázal porušením akej právnej povinnosti žalovaného v 1. rade malo dôjsť k tejto škode. Nesprávny úradný postup už vôbec nemožno vyvodzovať zo žalobcom uvádzaného údajného pochybenia bývalej sudkyne Okresného súdu Poprad JUDr. M. C., ktorá mala úmyselne zle protokolovať ohliadku zo dňa 23.02.1995 v spolupráci s JUDr. Y. J..

Súd v sporovom konaní nemá povinnosť ani právo upozorňovať účastníkov na nedostatočné dôkazy, prípadne chýbajúce dôkazy a navrhnovať im predloženie takých dôkazov, ktoré dostatočne podporia ich tvrdenia. Takýto postup súdu by bol v rozpore nielen s ustanovením citovaného § 120 ods. 1 OSP, ale aj so zásadou rovnosti účastníkov konania uvedenou v ustanovení § 18 ods. 1 OSP.

Súd prvého stupňa teda rozhodoval podľa ust. § 153 ods. 1 O.s.p. podľa skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, pričom dospel k záveru, že nárok žalobcu, ktorým sa domáhal spoločne a nerozdielne voči všetkým žalovaným zaplata sumy 16.596,96 Eur nie je ani z časti dôvodný nakoľko žalobca nielen že nepreukázal žiadnu z podmienok na uplatnenie tohto nároku, a to či už podľa špeciálnych zákonných predpisov alebo podľa všeobecných ustanovení o náhrade škody podľa Občianskeho zákonníka ale zároveň nepreukázal ani svoju aktívnu legitimáciu v tomto konaní, t.j. že škoda vznikla jemu alebo jeho právnomu predchodcovi a rovnako nepreukázal ani pasívnu legitimáciu, t.j. že za škodu zodpovedá žalovaný v 1. rade ako zástupca štátu a okrem štátu, že túto škodu spôsobili aj ostatní žalovaní a rovnako, že táto zodpovednosť za škodu má byť solidárna t.j. že majú zodpovedať spoločne a nerozdielne.

Na margo žalobcom uplatnenej časti škody voči Daňovému úradu Prešov vo výške 66,39 Eur, ktorú si uplatnil titulom vrátenia celého zaplateného súdneho poplatku v konaní vedenom pred Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 3S/32/2006, ktorý svojím rozhodnutím č.k. 3S/32/2006-56 zo dňa 24.07.2007 uložil vrátiť žalobcovi len sumu 59,75 Eur v tom čase 1.800,- Sk, nie však celý zaplatený súdny poplatok žalobcom vo výške 2.000,- Sk súd prvého stupňa poukázal na to, že žalobca si mohol opravným

prostriedkom uplatniť nárok na vrátenie celého zaplateného súdneho poplatku a nárok na zaplatenie už právoplatne vrátenej časti súdneho poplatku si mohol žalobca v prípade, ak by bolo pravdivé toto jeho tvrdenie, že mu nebol vrátený ani v tej časti, ktorej vrátenie nariadil Krajský súd v Prešove, uplatniť v rámci vykonávacieho konania.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaní mali v konaní plný úspech, nakoľko súd žalobu v celom rozsahu zamietol, preto žalobca nemá právo na náhradu trov konania. Vzhľadom na to, že žalovaní si v zmysle § 151 ods. 1 O. s. p. trovy konania neuplatnili a zo spisu žiadne trovy žalovaných nevyplývajú, súd žiadnemu zo žalovaných náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca. Uviedol, že je to z dôvodu nezabezpečenia žalovaných na konanie v 2., 3., 4.a 5.rade. Zároveň z dôvodu nestrannosti samosudcu JUDr. M. C.. Zároveň sa mal súd prvého stupňa opierať o nezákonné rozhodnutie Okresného súdu Poprad, ktoré bolo vedené pod zbytočnými priedahmi s nerešpektovaním Ústavy SR, čím boli porušené práva žalobcu zo subjektívnych dôvodov na strane samosudcu Okresného súdu Poprad. Preto navrhol, aby odvolací súd vydal uznesenie, ktorým nezákonné rozhodnutie zrušuje a zaväzuje žalovaných znášanim a zosobnením náhrady škody v sume 16.596,96 Eur s prísl.

Podľa obsahu teda žalobca navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

Žalobca doplnil svoje odvolanie podaním, ktoré označil ako dožiadanie s tým, že ide o komplot, klientelizmus, rodinkárstvo, zmarením spravodlivosti pod nesprávnym úradným postupom predpojatého sudcu JUDr. M. C., ktorého pri rozhodovaní zaujímalo všetko iné len nie predložené materiály žalobcom porušujúce jeho práva a Ústavu SR vo veci vyvlastnenia pozemkov pod diaľnicou D1 - M., B.. Poukázal na doložené spisy pod č. 1 Krajský stavebný úrad Prešov zo dňa 14.11.2004 č. : 2004/000886-003/ SP-KC, 2. Rozhodnutie Obce Batizovce zo dňa 08.07.2004 č. 711/2003-8-Kz, 3. Slovenský pozemkový fond - Bratislava, ul. Búdkova č.36, 817 15 Blava zo dňa 16.03.2004 vybavuje Mgr. K./289. Jedná sa o vyvlastnenú parcelu v lukratívnej oblasti Z. E., parcela č. 713, druh pozemku orná pôda o výmere 1 267 m², LV č. XXX, ktorú žalobca nemá právo ani vlastníť alebo vymeniť alebo predať. Je tu prezentovaná jasná predpojatosť súdu v O. a opakované zbytočné priedahy aké zažíva žalobca už 32 rokov skrivodlivosti a korupcie. V ďalších veciach poškodenia jeho práv a Ústavy SR znova uviedol, že žiada odvolací súd, aby rozsudok, ktorým hrubo boli porušené jeho práva a Ústavu SR a bolo zosmiešnené demokratické zriadenie, bol zrušený. Poukázal na vady konania, ku ktorým došlo v zmysle ust. § 221 ods.1 a to: 1/ nezákonné rozhodnutie vo veci, 2/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, 3/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zároveň žiadal, aby odvolací súd uložil a vydal návrh na vykonanie exekúcie Daňovému úradu v Prešove vrátenie poplatku 66,39 Eur zaplateného pod porušením zákona Daňovému úradu vo Svite, čím sa štátne orgány dopustili diskriminácie a vydierania spojené s krádežou majetku žalobcu (nezákonného vyvlastnenia).

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v 1.rade. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že súd prvého stupňa vykonal vo veci potrebné dokazovanie, výsledky ktorého náležite vyhodnotil a následne vo veci aj správne rozhodol. Žalobca v odvolaní neuvádza také nové skutočnosti, ktoré by mohli privodiť zmenu odvolaním napadnutého rozsudku.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril aj žalovaný v 6. rade. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Dôvody odvolania nepokladá za právne relevantné, ani dostatočne podložené. Požiadavku náhrady škody pokladá žalovaný v 6.rade za nedôvodnú a nepreukázanú. Zároveň sa žalovaný v 6.rade vyjadril aj k doplnenému odvolaniu. Uviedol, že na základe uznesenia Krajského súdu v Prešove o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia zo dňa 16.05.2005 č.j. 711/2003 8-Kz 123/2005, k zn. NV 205/R-2004, NV 205/05R o vrátenie súdneho poplatku bolo uložené Daňovému úradu Svit, aby vrátil žalobcovi súdny poplatok vo výške 1.800,- Sk (59,75 Eur). Dňa 20.05.2009 bolo uznesenie doručené na Daňový úrad Svit a dňa 25.05.2009 bola hromadným platobným príkazom suma 59,75 Eur zaslaná žalobcovi na jeho

adresu. Požiadavku v doplnenom vyjadrení žalobcu preto pokladá žalovaný v 6. rade za neopodstatnenú. K vyjadreniu pripojil aj hromadný platobný poukaz, kde je uvedené ako príloha hotovosť, poplatky súdne U. O. 59,75 Eur.

Odvolačný súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p., lebo neboli dané dôvody pre nariadenie odvolacieho pojednávania. Odvolačný súd nepovažoval za potrebné dokazovanie dopĺňovať, ani zopakovať s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 03.01.2014 o 15,00 hod. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Žalobca podanou žalobou žiadal zaviazať všetkých žalovaných spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 16.596,96 Eur ako nemajetkovú ujmu, ktorá pozostáva z psychickej traumy a následným poškodením zdravia žalobcu s diagnózou diabetes melitus. Konkrétne mal žalovaný v 1. rade túto nemajetkovú ujmu žalobcovi spôsobiť prostredníctvom svojho predchádzajúceho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 26.01.2011, ktorý nedodržiaval zákonnosť a právny poriadok SR, čím žalobcovi spôsobil psychickú traumu tým, že opakovane nechal spôsobiť súdneho prietaha ako najvyšší orgán Ministerstva spravodlivosti SR. Poverený zástupca žalovaného v 1. rade JUDr. O. obhajoval nezákonnosť štátu, pričom ďalej žalovaný v 1. rade porušil článok 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, konkrétne zákaz diskriminácie tým, že odmietol rešpektovať práva žalobcu, ktoré si uplatnil voči žalovanému v 1. rade a ďalej článok 17 tohto Dohovoru, keď JUDr. O. poškodil práva žalobcu tým, že ako zástupca žalovaného v 1. rade nerešpektoval práva žalobcu.

Konkrétne suma 16.596,96 Eur má pozostávať z náhrady za 1 m² vyvlastnenej pôdy vo výške 2.489,54 Eur, sumy 66,39 Eur ako sumy, ktorú má žalobcovi vrátiť Daňový úrad z dôvodu, že mu to nariadil Krajský súd. Podľa žalobcu je síce pravdou, že Krajský súd vo svojom rozhodnutí č.k. 3S/32/2006-56 zo dňa 24.07.2007 uložil vrátiť Daňovému úradu Svit len sumu 1.800,- Sk pričom žalobca zaplatil 2.000,- Sk, preto chce vrátiť rovných 2000,- Sk, t.j. 66,39 Eur. Zostatok svojho nároku do celkovej sumy 16.596,96 Eur, si žalobca podľa svojho vyjadrenia uplatňoval titulom poškodenia svojho zdravia, psychickej traumy zo strany všetkých žalovaných, lebo títo všetci sú zodpovední ako zástupcovia štátu. Žalovaný v 3. rade a Okresný súd Poprad mali žalobcu poškodiť tým, že jeho matka Q. U., rod. P. bola vdova a žalovaný v 3. rade spolu s Okresným súdom Poprad nechránili a nerešpektovali práva žalobcu za účasti JUDr. O., ktorý spolu so svojou manželkou, vtedy štátnou notárkou, mali prijať úplatok s čím sa žalobca obrátil na žalovaného v 1. rade a Generálnu prokuratúru, ktorí tieto podozrenia žalobcu zamietli z dôvodu údajného skorumpovania v tom čase sudkyne Okresného súdu Poprad a v súčasnosti sudkyne Krajského súdu Prešov JUDr. M. C.. Títo všetci spoločne a nerozdielne podľa žalobcu marili spravodlivosť, pričom v konflikte záujmov a sebaobohatenia sa z ukradnutých rodinných úspor v sume 776.000,- Sk, čím „mafia“ spoločne a nerozdielne praktikami ŠtB porušila práva žalobcu ako najmladšej štvormesačnej siroty. Podľa žalobcu JUDr. M. C. toto všetko riadila, keď bola organizátorkou justičného podvodu v kauze 11C/992/80, ktorá nadväzovala na kauzu, kde zbytočnými prietahmi predĺžila konanie vedené pod sp. zn. 13C/1238/1990 o desať rokov, ktoré sa podľa žalobcu napája na konanie 9C/280/1991, v ktorom bývalý predseda Okresného súdu Poprad JUDr. Y. J. podľa žalobcu zneužil svoju funkciu na porušenie práv žalobcu.

Žiadosť žalobcu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zák. č. 58/1969 Zb. bola zamietnutá stanoviskom žalovaného v 1. rade zo dňa 11.05.2005. Táto žiadosť žalobcu bola podľa žalovaného v 1. rade zamietnutá vzhľadom na skutočnosť, že vo veci absentuje právny titul pre priznanie uplatnenej náhrady škody, nakoľko nebolo preukázané, že vôbec existovalo súdne rozhodnutie, ktoré by zrušilo pre nezákonnosť rozhodnutie Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/1238/1990 vo veci návrhu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Táto vec bola právoplatne skončená rozsudkom Okresného súdu Poprad z 29.05.2003 a pokiaľ sa žalobca domnieva, že náhradu škody možno odvodiť od rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cz/39/1990 z 25.07.1990, tak v kontexte vyššie uvedeného je podľa žalovaného v 1. rade tento rozsudok bezpredmetný ale s poukazom na ust. § 22 ods. 2 zák. č. 58/1969 Zb. vzniesol žalovaný v 1. rade námietku premlčania práva žalobcu domáhať sa náhrady škody podľa cit. zákona, nakoľko prvý žalobný návrh žalobcu bol v

tejto veci súdu doručený dňa 12.02.2010, teda zjavne po uplynutí doby desať rokov odo dňa doručenia žalobcovi zrušujúce súdne rozhodnutie, a to rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.07.1990.

Podľa žalovaného v 6. rade sú súdne rozhodnutia, ktorými sa vracajú súdne poplatky realizované okamžite, pričom žalovaný v 6. rade nemal vedomosť, žeby tomu nebolo tak aj v tejto veci. S poukazom na uvedené preto žalovaný v 6. rade žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Na priamu otázku, aby žalobca podrobne špecifikoval konanie, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu na základe ktorého si uplatňuje v tomto konaní svoj nárok, žalobca súdu priamo neodpovedal, len uviedol, že konanie o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 11C/1992/80 priamo nadväzuje na konanie sp. zn. 13C/1238/1990, v ktorom došlo k porušeniu práv žalobcu, ako aj jeho rodiny.

Ku skutočnosti, akým konkrétnym nesprávnym postupom konajúcich štátnych orgánov a akými rozhodnutiami bola žalobcovi spôsobená škoda, resp. ujma, žalobca súdu uviedol, že táto bola spôsobená tým, že jeho matka nebola volaná na súdne pojednávania a bolo jej upreté právo, aby bola účastníčkou konania po nebohom bratovi žalobcu, pričom žalobca opäť poukázal na údajnú trestnú činnosť sudcov Okresného súdu Poprad. Štátne orgány doposiaľ trestné oznámenia žalobcu odmietali, čím podľa žalobcu morálne zlyhali.

Záverom žalobca poukázal na činnosť údajne „skorumpovanej“ v tom čase samosudkyne Okresného súdu Poprad a teraz sudkyne Krajského súdu Prešov JUDr. M. C., ktorá úmyselne zle protokolovala ohliadku zo dňa 23.02.1995 a spolu s údajnou vrahyňou P. mali podľa žalobcu zatajiť, že v zadnej časti dvora sa dá postaviť rodinný dom, čím bolo žalobcovi upreté právo postaviť si v zadnej časti pozemku rodinný dom, na čom rovnako spolupracoval aj JUDr. Y. J..

Podľa ust. § 153 ods. 1 O.s.p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhnú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Žalobca i žalovaní v 1. a 6. rade prítomní na pojednávaní dňa 28.05.2012 boli v súlade s ust. § 120 ods. 4 O.s.p. poučení o tom, že všetky dôkazy musia predložiť alebo označiť skôr ako bude vyhlásené rozhodnutie vo veci samej, pretože na dôkazy označené a predložené neskôr odvolací súd neprihliadne (č.l. 106 spisu).

Žalobca ani do vyhlásenia napadnutého rozsudku žiadne nové skutočnosti netvrdil a žiadne nové dôkazy neoznačil. Napriek tomu navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa i odvolací súd je viazaný návrhom účastníkov konania na vykonanie dokazovania na preukázanie ich tvrdení. Iba výnimočne môže súd vykonať aj iný dôkaz ako navrhli účastníci a to v prípade, ak jeho vykonanie je nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Účastník, ktorý nepreukázal svoje tvrdenia dôkazmi ním navrhnutými nemôže sa dôvodne domáhať zrušenia napadnutého rozsudku pre nedostatočne zistený skutkový stav. Odvolací súd by za takého stavu mohol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa len v prípade, že by zo skutkového stavu zisteného dokazovaním pred súdom prvého stupňa vyplývali iné skutkové závery než aké boli konštatované v odôvodnení napadnutého rozsudku. V takom prípade pri nemožnosti zopakovania dokazovania pre jeho obsiahlosť by odvolací súd mohol v zrušujúcom uznesení vysloviť iný skutkový a právny záver, ktorým by bol súd prvého stupňa viazaný.

Takáto situácia dokazovania vykonaného pred súdom prvého stupňa však v danom prípade nenastala. Odvolací súd nemá dôvod dospieť k iným skutkovým záverom a v konečnom dôsledku ani k inému právnomu vyhodnoteniu skutkových zistení.

Možno prisvedčiť súdu prvého stupňa, že vykonaným dokazovaním, predloženými listinnými dôkazmi žalobcom i žalovanými a tými, ktoré boli uvedené v žalobe sa nepodarilo žalobcovi uniesť dôkazné bremeno. Žalobca skutočne súdu nepreukázal v akom konaní, pred akým súdom a akým rozhodnutím mu mala byť spôsobená škoda. Žalobca bol najskôr písomne a neskôr po zrušení odmietnutia jeho podania aj ústne na pojednávaní vyzývaný, aby konkretizoval ktorým konkrétnym rozhodnutím mu bola škoda spôsobená. Zároveň ktoré rozhodnutie bolo po právoplatnosti zrušené pre nezákonnosť. Žalobca však uvedené nekonkretizoval. Uvedené skutočnosti nevyplývajú ani zo spisu, ani z dokazovania, ktoré realizoval súd prvého stupňa.

Žalobca uvedenú nepreukázal ani v odvolacom konaní, ani v samotnom odvolaní neuviedol pred akým súdom a akým rozhodnutím mu bola spôsobená škoda. Zároveň ani neuviedol ktoré rozhodnutie malo byť zrušené pre nezákonnosť.

Možno prisvedčiť súdu prvého stupňa, že aj keď si nárok voči žalovaným v 2., 3.a 4.rade podľa svojho vyjadrenia uplatnil titulom nezákonného vyvlastnenia bližšie nešpecifikovaných a to ani vlastnícky, ani parcelným číslom pozemkov nachádzajúcich sa pod diaľničným úsekom D1 M. - B., tieto pozemky súdu prvého stupňa, ale ani odvolaciemu súdu nijako nešpecifikoval, teda neuviedol ktoré pozemky mali byť nezákonne vyvlastnené, akým spôsobom, resp. k porušeniu akých ustanovení právnych predpisov došlo pri tomto vyvlastňovacom konaní a aká škoda týmito údajným nezákonným postupom mu vznikla. Zároveň možno prisvedčiť súdu prvého stupňa, že zo žaloby, ale aj z podania, vyjadrení žalobcu nie je zrejme prečo majú žalovaní zodpovedať za škodu spoločne a nerozdielne.

I odvolací súd má za to, že uvedené sa týka i špecifikácie škody, ktorú žalobca súdu predložil ako rukou dopísanú do uznesenia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 19NcC/4/2011, v ktorom okrem iného svoju škodu uplatnenú voči Obci Batizovce a zrejme aj voči žalovaným v 2.a 4.rade odôvodňoval stratou časti parcely č. 1126, ktorá mala nastať v rámci konania Registra obnovenej evidencie pôdy, keď táto parcela mala byť odcudzená žalovanému v 3.rade a predaná páňovi K..

Pravidlám formálnej logiky zodpovedá i názor súdu prvého stupňa, že rovnako možno posudzovať aj žalobcom uvádzané špekulatívne konanie zamestnancom Správy katastra Poprad, ktorý umožnili bývalému predsedovi Okresného súdu Poprad JUDr. Y. J., podľa žalobcu vedome, násilne a diskriminačne vyvlastniť súkromný pozemok.

Tak je to i čo do škody spôsobenej nezákonným úradným postupom, ktorý odvodzoval žalobca od správania splnomocneného žalovaného v 1.rade JUDr. B. O., ktorú mu mal spôsobiť ako traumou na pojednávaní dňa 26.01.2011 a to tým, že ako zástupca žalovaného v 1.rade neuznal ani čiastočne nárok žalobcu, prípadne nerešpektoval jeho práva.

Možno prisvedčiť súdu prvého stupňa, že ani podľa špeciálnych zákonných ustanovení o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánov štátu, resp. jeho nezákonným postupom, teda zákon č. 58/1969 Zb. a od 01.07.2004, účinný zákon č. 514/2003 Z.z. a ani podľa všeobecných ustanovení zodpovednosti za škodu uvedených v § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka žalobca nepreukázal vznik škody a nepreukázal ani porušením akej právnej povinnosti žalovaného k škode malo dôjsť.

Súd prvého stupňa správne postupoval, keď rozhodoval podľa skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov aplikujúc ust. § 153 ods. 1 O.s.p. Odvolací súd súhlasí s jeho záverom, že nárok žalobcu, ktorým sa domáhal spoločne a nerozdielne voči všetkým žalovaným zaplata sumy 16.596,96 Eur nie je ani z časti dôvodný, nakoľko žalobca nielen že nepreukázal žiadnu z podmienok na uplatnenie tohto nároku, a to či už podľa špeciálnych zákonných predpisov alebo podľa všeobecných ustanovení o náhrade

škody podľa Občianskeho zákonníka, ale zároveň nepreukázal ani svoju aktívnu legitímáciu v tomto konaní, t.j. že škoda vznikla jemu alebo jeho právne predchodcovi a rovnako nepreukázal ani pasívnu legitímáciu, t.j. že za škodu zodpovedá žalovaný v 1. rade ako zástupca štátu a okrem štátu, že túto škodu spôsobili aj ostatní žalovaní a rovnako, že táto zodpovednosť za škodu má byť solidárna t.j. že majú zodpovedať spoločne a nerozdielne.

Čo do uplatnenej škody voči Daňovému úradu Prešov je správny záver súdu prvého stupňa, že čo do rozdielu vrátanej sumy, teda 59,75 Eur a zaplateného poplatku vo výške 66,39 Eur si mohol žalobca opravným prostriedkom uplatniť nárok na vrátenie celého zaplateného súdneho poplatku a nárok na zaplatenie už právoplatne vrátenej časti súdneho poplatku si mohol žalobca v prípade, ak by bolo pravdivé jeho tvrdenie, že mu nebol vrátený ani v časti uplatniť v rámci vykonávacieho konania.

Súd prvého stupňa správne rozhodol i o trovách konania. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval z dôvodu, že účastníci, či už neúspešní alebo úspešní žalovaní si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili. Čo do trov konania ide o návrhové konanie (§ 151 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.